

Риёзус солиҳийн шарҳи / Риёзус солиҳийн шарҳи / 46-ҳадис

46 - وَعَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ حَبَابِ بْنِ الْأَرْتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: شَكُونَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ مُتَوَسِّدٌ بُرْدَةً لَهُ فِي ظِلِّ الْكَعْبَةِ، فَقُلْنَا: أَلَا تَسْتَنْصِرُ لَنَا، أَلَا تَدْعُو لَنَا؟ فَقَالَ: قَدْ كَانَ مَنْ قَبْلَكُمْ يُؤْخَذُ الرَّجُلُ فَيُحْفَرُ لَهُ فِي الْأَرْضِ فَيُجْعَلُ فِيهَا، ثُمَّ يُؤْتَى بِالْمِئْشَارِ فَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ فَيُجْعَلُ نِصْفَيْنِ، وَيُمَشَّطُ بِأَمْشَاطِ الْحَدِيدِ مَا دُونَ لَحْمِهِ وَعَظْمِهِ، مَا يَصُدُّهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ، وَاللَّهِ! لَكَيْتَمَنَّ اللَّهُ هَذَا الْأَمْرَ حَتَّى يَسِيرَ الرَّكَّابُ مِنْ صَنْعَاءَ إِلَى حَضْرَمَوْتَ لَا يَخَافُ إِلَّا اللَّهَ وَالذِّئْبَ عَلَى غَنَمِهِ، وَلَكِنَّكُمْ تَسْتَعْجِلُونَ» رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [6943].

وَفِي رِوَايَةٍ: «وَهُوَ مُتَوَسِّدٌ بُرْدَةً وَقَدْ لَقِينَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ شِدَّةً» [خ 3852].

46. Абу Абдуллоҳ Хаббоб ибн Аратт розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига шикоят қилиб бордик. Каъбанинг соясида бурдаларини ёстик қилиб олган эканлар. «Бизга нусрат сўрамайсизми? Биз учун дуо қилмайсизми?» дедик. У зот шундай дедилар: **«Сизлардан олдингилардан бир кишини тутиб, ердан чуқур қазилиб, ўшанга туширишар, кейин арра олиб келиб, бошига қўйишар ва икки бўлак қилинар эди, темир тароқлар билан гўштининг остидаги суякларигача тарашар эди. Лекин бу уни динидан тўса олмас эди. Аллоҳга қасамки, бу иш албатта охирига етади, ҳатто бир отлиқ Аллоҳдан бошқадан ёки суруви учун бўридан қўрқмаган ҳолда Санъодан Ҳазрамавтга борадиган бўлади. Лекин сизлар шошяпсизлар».**

Имом Бухорий ривояти. [6943]

Бошқа ривоятда: «У зот бурдаларини болиш қилиб ётган эдилар. Батаҳқиқ биз мушриклардан озор топган эдик», дейилган.[*Бухорий*, 3852]

Шарҳ: Хаббоб Исломга олтинчи бўлиб кирганлар. Аллоҳ йўлида азобга дучор бўлганларнинг бири. Умар розияллоҳу анҳу мушриклардан етган азоб ҳақида сўраганларида, Хаббоб: «Эй мўминлар амири! Орқа елкамга қаранг», дедилар. Умар у кишининг орқа томонидаги азоб ўринларини кўргач: «Бу кунгидек манзарани кўрмаганман», дедилар. Хаббоб: «Мен учун олов ёқилиб, унга улоқтирилди. Ўша оловни орқамдан тушган ёғлар эритган», дедилар. Буни Ибн Абдулбарр «Истийъоб»да ривоят қилган.

Манба: hadis.islom.uz

